

En Foppe zag dat het goed was (met verslaggever De Vos).

Voetbalgolf met Foppe

IT GIET OAN!

Nu het strand alleen voor uitwaaiers een optie lijkt, gaan Nederlandse thuisblijvers massaal op zoek naar andere vormen van vermaak. Zoals voetbalgolf in Friesland!

TEKST DENNIS DE VOS FOTO'S PIM RAS

Friezen zijn waarschijnlijk het meest trotse volk dat we in Nederland kennen. Een eigen taal en volkslied, het *Frysk Folksliet*, een eigen drank (Beerenburg) en eigen sporten als fierljeppen en kaatsen. Alles is eigen. Zelfs ons meest bekende topmodel Doutzen Kroes is trotser op het feit dat ze Fries is dan dat ze uit Nederland komt. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de Friezen in Aldemardum (Oudemirdum), aan het IJsselmeer op slechts een handvol kilometers van Lemmer, nu een voetbalgolfbaan hebben die gebaseerd is op 'de Tocht der Tochten'. Niemand minder dan de bondscoach van het nationale voetbalelftal van het 12.000 inwoners tellende bounty-eiland Tuvalu verricht de opening. Inderdaad, die andere bekende Fries: Foppe de Haan. Panorama-verslaggever Dennis de Vos, in zijn tijd als verdediger bij een lokale voetbalvereniging in het zuiden vanwege zijn vlijmscherpe en vaak overbodige tackles bij tegenstanders bekend als de Beul van Breda, heeft de eer om als één van de eersten een balletje te slaan... euh trappen. Na een uitgebreid welkomstwoord van initiatiefnemer Sjerp Jaarsma en een kort praatje van de man die Jong

Oranje zowel in 2006 als 2007 naar de eindoverwinning op het Europees Kampioenschap loodste, is het aan Foppe om de aftrap te verrichten en zo de baan officieel te openen. De elf holes dragen dus de namen van de elf Friese steden met stadsrechten. Dezelfde elf steden die we kennen van de Elfstedentocht, u weet wel die schaats-tocht die vrijwel elk jaar niet verreden wordt. Met een welgeplaatst schot opent Foppe de baan, *it giet oan!*

Bliksemstart met bierkratten

Tijd om mijn eigen voetbalgolfkunsten uit te testen. De regels zijn hetzelfde als bij golf, de enige uitzonderingen zijn dat de golfbal een voetbal is en je niet slaat met een stok, maar trapt met je voet. Oh, en de hole is groter.. ook wel zo handig. Ik begin voortvarend, de eerste hole is Ljouwert (Leeuwarden) en moet in vier trappen of minder te doen zijn. Over, onder of om een piramide van bierkratten schieten en het dan afmaken met een schuiver in de verre hoek. Hoewel ik de eerste keer niet over de kratten heen kom, lukt het me bij poging twee met een subtiel lobje wel. Met binnenkantje links, met rechts raak ik geen bal, verdwijnt de leren knikker in de eerste hole. Eén onder

gemiddeld, of onder par zozegd. Op naar Snits (Sneek)! Sneek is een lastige horde, de hole waar drie schoppen voldoende zouden moeten zijn, ziet er op het eerste gezicht simpel uit, maar de scherpe helling aan het eind van de 15 meter lange baan betekent dat je met gevoel moet schieten, anders eindig je onherroepelijk in het water. En natte ballen, dat wil natuurlijk helemaal niemand. Terwijl ik op mijn beurt wacht, waagt een krasse Fries een poging. Hij knalt de bal regelrecht naar een ander postcodegebied. Bijna letterlijk, want de bal vliegt over de hole van Sneek, passeert Warkum (Workum), Boalsert (Bolsward) en Frjentsjer (Franeker) en eindigt op enkele meters van Dokkum. Vol goede bedoelingen wijs ik hem op de helling, maar de brommende Fries wil van niets weten. Na nog negen soortgelijke pogingen besluit baardmans dat het wel goed is geweest en is het mijn beurt. Hij blijft staan kijken terwijl ik voor mijn eerste poging ga. De eerste 10 meter hobbelt de bal keurig richting de hole, maar dan wijkt hij af om uiteindelijk op een meter of 5 van het beoogde doelwit in het water te eindigen. Een vuile glimlach verschijnt op het gezicht van mijn 'publiek'. "Denk om de hel- >>

De Friese jeugd raakt een beetje uitgekeken op kaatsen.

Een kromme over de bierkratten.

Voetbalgolfen doe je zo, De Vos!

ling," bijt hij mij toe. Afgebluft door mijn eigen woorden! Omdat de bal in het water naast de baan is gerold, moet ik opnieuw bij het beginpunt schieten, maar nu weet ik hoe de baan loopt. Ik buig voorover en zet het doel in mijn hoofd een meter of anderhalf naar rechts. Een droog schot, een vloeiende boog over het natte gras en... in de hole! Ook de Fries heeft het gezien. "Bedankt voor de tip," roep ik hem nog toe, terwijl hij verbouwereerd achterblijft. Op naar de volgende hole.

Foppe de profeet

Drylts (IJlst), een Fries gehucht met 3220 inwoners, vormt de volgende hole. De par 3-hole is, net zoals de stad, klein en op het oog niet heel bijzonder. De bal moet van een hobbelige stenen dijk naar beneden om vervolgens 10 meter verderop in het gat bij de wapperende vlag te rollen. Omdat de keien waar de dijk uit bestaat vrijwel allemaal uitsteken, rolt geen bal hetzelfde. Ik besluit daarom tot een subtiel lobje over de dijk, waarna de bal direct in het gat verdwijnt. Een hole in one! Terwijl ik als een gek op de dijk sta te springen, kijken Foppe de Haan en Sjerp Jaarsma, zoals het echte Friezen betaamt, uiterst nuchter toe. Op zijn gemak sjokt Foppe mijn kant op. De oude leraar komt

Midden in de blikvanger.

weer in hem boven: "Een goede start jongen, 3 onder par na drie holes is een uitstekend begin! Maar waak voor te veel hoogmoed, de laatste hole is nog ver."

Niet zover als Tuvalu, Foppe, denk ik, terwijl ik mijn weg over het parcours vervolg.

Vijf holes verder blijken de woorden van Foppe bijna profetisch. Zowel bij Sleat (Sloten) als Starum (Stavoren) moet ik twee slagen toegeven op het schema en bij Harns (Harlingen), Warkum (Workum) en Boalsert (Bolsward) blijf ik steken op par, waardoor ik in plaats van 3 onder par ineens op 1 boven gemiddeld sta. Mijn hoop is gevestigd op de negende hole.

Hylpen (Hindeloopen), een par 3 waarbij de voetbal in een blikvanger moet eindigen, u kent ze wel: die afvalnetten waar meer troep náást dan in ligt. De afstand is met een meter of 10 niet groot, maar doordat de bal op ongeveer een meter hoogte in een metalen cirkel van krap 60 centimeter doorsnee moet eindigen, is dit toch een lastige opgave. Zeker op dit terrein, waar de aanwakkerende wind vrij spel heeft.

Binnenkant links is geen optie, de buitenkant van mijn wreef moet het doen. Hard en strak, zodat de wind er geen grip op krijgt. De aanloop is kort, het

De Vos: beter met een bitterbal.

lichaam iets naar achteren gebogen en dan het schot. Als in slow motion zie ik de bal van de grond komen, stijgen tot de juiste hoogte en zowaar ook nog eens in de richting van de blikvanger gaan. Het metaal van de aluminium rand klinkt als de bal er vol tegenaan komt. Ping! Even, heel even lijkt het alsof de bal terug in het veld kaatst, maar dan verdwijnt de bal toch nog via de hoepel in het net.

Twee holes in one op één dag. Dat doet zelfs Tiger Woods me niet na! De tiende hole is Frjentsjer (Franeke), een hole waarbij de bal over een aantal kunststof verdedigers heen in een juniorendoel moet. Drie trappen is gemiddeld en ook exact het aantal dat ik nodig heb voordat ik mezelf kan gaan opmaken voor de laatste hole. Ik sta nog steeds op 1 onder par en doe mee in de strijd om de prijs voor de beste speler van de dag. Niet slecht voor een beginner. Ik kan gewoon winnen! Dan moet ik ineens weer aan de woorden van Foppe de

"Dat doet zelfs Tiger Woods me niet na!"

Haan denken, waken voor hoogmoed... Ach, wat zou het! Deze Brabander zal Friesland wel even voetbalgolfles geven!

Strijd bij Dokkum

Maar het gaat op de allerlaatste hole Dokkum (inderdaad: Dokkum) toch weer mis. Het laatste doelwit is een oude, gedeukte Volkswagen. Via het raam van de bestuurder of de passagier moet je de bal vanaf 11 meter in de auto schieten. Penaltyschieten voor gevorderden, zeg maar. En net als het Nederlands elftal heb ik vanaf nu mijn eigen strafschoptrauma. Wat ik ook probeer, de bal wil er maar niet in. De motorkap, de voorbumper, het dak, de deur en zelfs de achterklep weet ik feilloos te vinden, maar de bal gaat de wagen maar niet in.

Wanneer ik bij de tiende(!) poging ook nog eens een zijspiegel van de oude roestbak trap, is het gedaan. Dokkum is mijn Waterloo, 9 boven par mijn lot. De uiteindelijke winnaar is een of ander lokaal voetballertje, dat deze thuiswedstrijd moeiteloos in zijn voordeel beslist. Het zal wel.

Met een biertje in de hand een schaal borrelhapjes voor mijn neus, maak ik mezelf op voor mijn favoriete gedeelte van de wedstrijd: de derde helft. Een tafel verderop neemt Foppe ook nog maar een bitterbal, misschien wel de laatste in heel lange tijd. Op het Bounty-eiland Tuvalu zullen ze die vast niet hebben. Ze hebben niet eens een notering op de FIFA-wereldlijst! Maar ach, daar hebben ze in ieder geval wel zon en strand. Tussen het zonnen moet Foppe af en toe een wedstrijdje coachen, er zijn slechtere manieren om met pensioen te gaan. Zoals ze in het Fries zeggen: *Dien wurk jout noflik rêsten* (na gedane arbeid is het goed rusten). <<

'IK HEB NU OOK MIJN PENALTY-TRAUMA! DOKKUM WORDT MIJN WATER-LOO'

JOOP
REICHART

Wel goed, niet gek!

Stel: u gaat altijd naar een groenteman bij u om de hoek. Aardige vent. Vraagt elke keer hoe het met vrouw en kinderen gaat. Geeft voor de kleine steevast een lekkere wortel mee. Dan moet u op een dag de helft van de peren weggooien omdat ze verrot zijn. Oké, kan een keer gebeuren. Maar de week daarna is het opnieuw raak. Weer een miskoop. Wat doet u dan? U gaat de zaterdag erna naar een andere groenteman.

U bent namelijk wel goed, maar niet gek. Toch?

Stel: u komt erachter dat uw vrouw een minnaar heeft. Bonje in huis natuurlijk. Maar u bent de beroerdste niet en vergeeft uw vrouw. Kan een keer gebeuren, zo'n bronstige bui. Hebt u zelf ook weleens. Een paar weken later blijkt ze opnieuw haar erotische geneugten buitenshuis te zoeken. U dacht al: wat is ze goed gemust de laatste tijd. Wat doet u dan? U zet vrouwlief met koffers en al de deur uit.

U bent namelijk wel goed, maar niet gek. Toch?

Stel: er staat een vriendelijke man voor de deur die uw schoorsteen wil veggen. Hij is toch in de buurt. Ach ja, waarom niet? Denkt u argeloos. Na een uur komt de man de trap af en zegt dat hij ook de voegen heeft bijgewerkt en de loodslab vervangen. Of u even 400 euro wil aftikken. Wat doet u dan? U gaat nooit meer met zo'n gladjacker in zee.

U bent namelijk wel goed, maar niet gek. Toch?

Stel: u bent juwelier. Gastvrijheid zit in uw genen en u laat iedereen netjes binnen. Bovendien, u hebt geen museum, maar een winkel. De blingbling moet verkocht worden. Dan wordt u voor de achtste keer overvallen door jonge allochtonen en u belandt met een dwarslaesie in het ziekenhuis. Dat wordt straks dus vanuit een rolstoel de klanten helpen. Wat doet u dan? U hebt uw lesje wel geleerd en wil in het vervolg geen Marokkaanse of Antilliaanse jongens meer in uw zaak hebben. Of ze moeten eerst een afspraak maken.

U bent namelijk wel goed, maar niet gek! Toch?

Aiiii! Dat laatste zal helaas niet gaan. Daar zal Jos Kamerbeek uit Nijmegen nog achter komen. Vervelend van al die overvallen door licht getinte types, maar met een dergelijk 'racistisch deurbelid' komt hij in Nederland niet weg. Wat denk zo'n juweliertje wel. Schande! Je mag je hier namelijk wel laten overvallen, maar als je na de achtste (!) keer een beetje voorzichtig wordt met het soort volk dat je je zaak binnenhaalt, krijg je meteen met de wet te maken. En de Commissie Gelijke Behandeling natuurlijk. Die zit daar fel bovenop. Het zijn daar net bloedhonden. Want discriminatie is geen kattenpis, mensen. Is eigenlijk erger dan overvallen, denk ik weleens...

Joop Reichart REACTIES? MAIL NAAR REDACTIE@PANORAMA.NL